

GŁÓWNY URZĄD STATYSTYCZNY
Departament Statystyki Rolnictwa i Środowiska

Informacja sygnalna

Wyniki wstępne

Warszawa, 31.05.2006 r.

BADANIE PRODUKCJI ROŚLINNEJ

WIOSENNA OCENA STANU UPRAW ROLNYCH I OGRODNICZYCH ¹⁾

Wstępnie szacuje się, że w bieżącym roku powierzchnia zasiewów zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi będzie nieco wyższa od ubiegłorocznej i wyniesie blisko 8,0 mln ha. Wyższa od ubiegłorocznej będzie również powierzchnia uprawy buraków cukrowych (o ok. 2,4%). Mniejsza od bardzo wysokiej ubiegłorocznej będzie powierzchnia uprawy rzepaku (o ok. 2,1%).

Stan zasiewów zbóż ozimych i rzepaku ozimego w połowie maja był nieco gorszy niż w analogicznym okresie roku ubiegłego. Stan zasiewów zbóż jarych był zbliżony lub nieco gorszy od ubiegłorocznego.

Straty w powierzchni zasiewów zbóż ozimych w bieżącym roku były wyższe niż w roku ubiegłym. Największe straty odnotowano na polach jęczmienia ozimego (straty większe o 4,3 pkt. procentowego niż w roku ubiegłym) oraz pszenżyta ozimego (straty większe od ubiegłorocznych o 2,0 pkt. procentowe). Wyższe o 1,6 pkt. procentowego były również straty w uprawach rzepaku i rzepiku ozimego.

Wznowienie wegetacji w bieżącym roku było opóźnione w porównaniu do optymalnych terminów agrotechnicznych o około 3 tygodnie.

Kwitnienie drzew i krzewów owocowych na przeważającym obszarze kraju było opóźnione i w wielu rejonach zakończyło się dopiero w II dekadzie maja.

Siewy warzyw gruntowych były opóźnione, a wschody w wielu rejonach utrudnione ze względu na zmienne, często niekorzystne dla roślin warunki agrometeorologiczne.

¹⁾ Informacja zawiera wyniki wiosennej oceny stanu upraw przeprowadzonej w I połowie maja 2006 r. Oceny dokonano w oparciu o:

- ekspertyzy rzeczoznawców terenowych GUS opracowane na podstawie lustracji pól, łąk i sadów,
- wyniki badań stanu upraw w gospodarstwach państwowych i spółdzielczych.

Wiosenna ocena stanu upraw obejmuje również szacunek powierzchni zasiewów głównych upraw rolnych oraz szacunek strat zimowych i wiosennych.

Warunki agrometeorologiczne*

W bieżącym roku zaawansowanie wegetacji w okresie wczesnej wiosny na przeważającym obszarze kraju było opóźnione o około 3 tygodnie w stosunku do terminów agrotechnicznych oraz

* Przebieg warunków agrometeorologicznych w okresie zimy oraz wstępną ocenę przezimowania i stanu upraw ozimych przedstawiono w notatce z dnia 28 kwietnia 2006 r. „Wstępna ocena przezimowania upraw ozimych”.

opóźnione o ponad tydzień w porównaniu do późnej ubiegłorocznej wiosny.

W trzeciej dekadzie marca 2006 r. w zachodniej części kraju nastąpiło ruszenie wegetacji roślin ozimych i trwałych użytków zielonych, rolnicy przystąpili do pierwszych prac polowych. Na pozostałym obszarze kraju ruszenie wegetacji nastąpiło dopiero w I dekadzie kwietnia. Uwilgotnienie wierzchniej warstwy gleby na przeważającym obszarze kraju zabezpieczało potrzeby wodne roślin, a miejscami, gdzie opady były intensywne, wystąpił nadmiar wody. Zmienne warunki termiczne w I połowie kwietnia hamowały tempo wykonywania prac polowych, a także wzrost i rozwój roślin.

Siewy zbóż jarych rozpoczęte lokalnie w I dekadzie kwietnia powszechnie wykonywano w ciągu II i III dekady kwietnia. Pod koniec kwietnia w całym kraju dobiegały końca siewy owsa, jęczmienia jarego i pszenicy jarej. Pojawiły się wschody zbóż wysianych wcześniej. W II i III dekadzie kwietnia sadzono ziemniaki i wykonywano siew buraków cukrowych. Pod koniec kwietnia rozpoczęto siewy kukurydzy, a trawy łąkowe weszły w fazę strzelania w źdźbło. Lokalnie pod koniec kwietnia i w I dekadzie maja zakwitły drzewa owocowe. Warunki kwitnienia drzew nie były najlepsze z powodu opadów, miejscami dość intensywnych oraz zmiennych warunków termicznych.

Tabl. 1. Temperatura powietrza i opady w okresie od jesieni 2005 r. do wiosny 2006 r.

Wyszczególnienie	Średnia krajowa temperatura powietrza		Średnie krajowe sumy opadów	
	°C	odchylenie od normy ^{a/}	mm	% normy ^{a/}
JESIEŃ ^{b/} 2005				
Wrzesień	15,1	2,1	37,7	64,7
Październik	9,5	1,2	13,0	27,8
Listopad	3,1	0,1	30,5	71,0
ZIMA ^{b/} 2005/2006				
Grudzień	-0,3	-0,2	76,6	187,6
Styczeń	-7,0	-5,2	18,8	60,9
Luty	-2,7	-1,9	29,9	112,0
WIOSNA ^{b/} 2006				
Marzec	-0,4	-3,2	35,7	103,2
Kwiecień	8,4	1,0	43,9	112,0

a/ jako normę IMiGW przyjmuje od 2002 r. średnie z lat 1971-2000.

b/ średnie miesięczne /obliczenia GUS na podstawie danych IMiGW/.

Ocena stanu upraw rolnych

Zasiewy ozime

Stan zasiewów upraw ozimych w połowie maja br. był nieco gorszy niż przed rokiem.

W okresie jesieni 2005 r. warunki termiczno-wilgotnościowe były zróżnicowane. Pogłębiający się od sierpnia brak wilgoci w glebie utrudniał przeprowadzanie prac przedsięwziętych, siewów, a także kiełkowanie oraz wzrost i rozwój ozimin. W sierpniu, a lokalnie nawet jeszcze we wrześniu wykonywano siew rzepaku ozimego.

Siewy żyta i pszenżyta ozimego rozpoczęto w pierwszych dniach września, a w II i III dekadzie miesiąca siew tych zbóż wykonywany był już w całym kraju. Siew pszenicy ozimej rozpoczął lokalnie w II dekadzie września, a powszechnie wykonywano w III dekadzie miesiąca. W połowie października zakończono siew zbóż ozimych. Pod koniec września pojawiły się wschody zbóż ozimych. Na terenach gdzie gleba była nadal silnie przesuszona wzrost roślin był powolny. Długa i ciepła jesień zrekompensowała nieco skutki występowania niedoboru wilgoci w glebie. Rośliny w końcowej fazie jesiennego wzrostu były dostatecznie wyrosnięte i rozkrzewione.

Występujące w połowie listopada ochłodzenie oraz opady śniegu zahamowały wegetację ozimin i spowodowały wejście roślin w stan zimowego spoczynku.

Przebieg pogody po wejściu roślin w stan zimowego spoczynku (w III dekadzie listopada) nie stwarzał zagrożeń dla upraw ozimych. Krótkotrwałe spadki temperatury przy gruncie, przy jeszcze niewielkiej pokrywie śnieżnej nie powodowały obniżenia temperatury gleby na głębokości węzła krzewienia do wartości, które zagrażałyby oziminom.

Pomimo zmienności warunków termicznych pogoda panująca w grudniu nie stwarzała większego zagrożenia dla upraw ozimych. Na znacznym obszarze kraju temperatury powietrza przy powierzchni gruntu spadały poniżej -10°C , a lokalnie nawet do -20°C , jednak występująca w tym czasie dość gruba pokrywa śnieżna zabezpieczała rośliny przed przemarzaniem. Temperatura gleby na głębokości węzła krzewienia utrzymywała się powyżej wartości krytycznych dla roślin.

W styczniu, w wielu rejonach kraju panowały niekorzystne warunki dla zimowania roślin. Notowane w drugiej połowie miesiąca duże spadki temperatury powietrza przy powierzchni gruntu, dochodzące miejscami nawet do -30°C i poniżej, spowodowały w wielu rejonach nadmierne wychłodzenie wierzchniej warstwy gleby. Przy niedostatecznej pokrywie śnieżnej, zwłaszcza w części wschodniej i zachodniej kraju, temperatura gruntu na głębokości węzła krzewienia opadała poniżej wartości krytycznych dla roślin, co spowodowało straty w zasiewach upraw ozimych.

Przebieg pogody w lutym na ogół nie stwarzał większego zagrożenia dla zimujących roślin, pomimo występujących okresami silnych mrozów. Występująca na przeważającym obszarze kraju gruba pokrywa śnieżna dostatecznie chroniła oziminy przed wymarzaniem, jednak mogła

spowodować wyprzenia oraz rozwój pleśni śniegowej.

Przebieg pogody w marcu nie stwarzał na ogół większego zagrożenia dla zimujących roślin. W pierwszej i w drugiej dekadzie miesiąca, w całym kraju nadal trwała zimowa przerwa wegetacji. Pomimo występujących wówczas znacznych spadków temperatury powietrza przy powierzchni gruntu, dzięki zalegającej w całym kraju grubej pokrywie śnieżnej, nie nastąpiło nadmierne wychłodzenie gleby. W trzeciej dekadzie marca wzrost temperatury powietrza i gleby przyczynił się do zanikania pokrywy śnieżnej i rozmarzania ornej warstwy gruntu. Na zachodzie kraju, w III dekadzie marca notowano ruszenie wegetacji. W wielu rejonach kraju uwilgotnienie wierzchniej warstwy gleby na początku okresu wegetacji było nadmierne, a zmienne warunki termiczne w I połowie kwietnia hamowały tempo wykonywania prac polowych, a także wzrost i rozwój roślin.

Tab. 2. Wiosenna ocena stanu upraw ozimych w stopniach kwalifikacyjnych.

Lata	Pszenica	Żyto	Jęczmień	Pszenżyto	Rzepak i rzepik
	w stopniach kwalifikacyjnych ^{a)}				
1986-1990 ^{b)}	3,7	3,6	3,6	.	3,5
1991-1995 ^{b)}	3,6	3,5	3,4	3,4	3,2
1996	3,2	3,3	2,6	3,1	2,3
1997	3,0	3,2	2,8	2,9	2,8
1998	3,6	3,5	3,4	3,5	3,5
1999	3,7	3,6	3,6	3,6	3,5
2000	3,3	3,0	3,2	3,1	3,1
2001	3,7	3,6	3,5	3,6	3,6
2002	3,7	3,5	3,4	3,5	3,5
2003	3,1	3,3	2,9	3,3	2,6
2004	3,8	3,6	3,6	3,7	3,7
2005	3,7	3,6	3,5	3,6	3,5
2006	3,4	3,4	3,2	3,4	3,3

a/ Stopień "5" oznacza stan bardzo dobry, "4" - dobry, "3" - dostateczny, "2" - słaby, "1" - zły, klęskowy.

b/ Przeciętne roczne.

Stan zasiewów **pszenicy ozimej** oceniono na 3,4 stopnia kwalifikacyjnego, tj. o 0,3 stopnia niżej w porównaniu do roku ubiegłego i o 0,2 stopnia niżej od średniej z lat 1991-1995. W przekroju wojewódzkim ocena stanu zasiewów pszenicy ozimej wahała się od 3,6 stopnia w województwach: kujawsko-pomorskim, lubelskim, podkarpackim i wielkopolskim do 2,9 stopnia w województwie śląskim. Najwyższą różnicę w ocenie stanu uprawy pszenicy ozimej w porównaniu do roku ubiegłego wykazały województwa: świętokrzyskie (niżej o 0,8 stopnia) oraz

małopolskie (niżej o 0,5 stopnia). Stan lepszy od ubiegłorocznego odnotowano w województwach: podkarpackim i podlaskim.

Stan zasiewów **żyta** oceniono na 3,4 stopnia kwalifikacyjnego, tj. o 0,2 stopnia niżej w porównaniu do roku ubiegłego i o 0,1 stopnia mniej w porównaniu do średniej z lat 1991-1995. Zasiewy żyta najwyżej oceniono w województwie kujawsko-pomorskim – na 3,6 stopnia oraz w województwach: podkarpackim, podlaskim i wielkopolskim – na 3,5 stopnia, a najniżej w województwie śląskim – na 2,7 stopnia. Największą różnicę w ocenie stanu upraw żyta w porównaniu do roku ubiegłego wykazało województwo świętokrzyskie (niżej o 0,9 stopnia). W trzech województwach stan zasiewów żyta oceniono jako lepszy od ubiegłorocznego, przy czym najwyższą różnicę wykazano w województwie podlaskim (wyżej o 0,2 stopnia niż w 2005 r.).

Stan zasiewów **jęczmienia ozimego** oceniono na 3,2 stopnia kwalifikacyjnego, tj. o 0,3 stopnia kwalifikacyjnego niżej w porównaniu z rokiem ubiegłym i o 0,2 stopnia kwalifikacyjnego niżej niż średnio w latach 1991-1995. Zasiewy jęczmienia ozimego najwyżej oceniono w województwach: kujawsko-pomorskim, lubelskim, lubuskim, mazowieckim i podlaskim – na 3,4 stopnia kwalifikacyjnego, a najniżej w województwie świętokrzyskim – na 2,8 stopnia. Największą różnicę w ocenie stanu upraw jęczmienia ozimego w porównaniu z oceną ubiegłoroczną wykazały województwa: świętokrzyskie (niżej o 0,9 stopnia) oraz małopolskie (niżej o 0,6 stopnia). Lepszy od ubiegłorocznego stan zasiewów jęczmienia ozimego odnotowano w 2 województwach: podlaskim i lubuskim.

Stan zasiewów **pszenżyta ozimego** oceniono na 3,4 stopnia kwalifikacyjnego, tj. o 0,2 stopnia niżej w porównaniu z rokiem ubiegłym i na poziomie zbliżonym do średniej z lat 1991-1995. W przekroju wojewódzkim oceny stanu zasiewów wahały się od 3,8 stopnia w województwie kujawsko-pomorskim do 2,7 stopnia w województwie śląskim.

Stan plantacji **rzepaku ozimego** oceniono na 3,3 stopnia kwalifikacyjnego, tj. o 0,2 stopnia niżej niż przed rokiem, ale o 0,1 stopnia wyżej niż średnia z lat 1991-1995. Najlepszy był stan plantacji w województwach kujawsko-pomorskim i wielkopolskim – zasiewy oceniono na 3,5 stopnia, najsłabszy, oceniony na 2,8 stopnia w województwie świętokrzyskim. Największą różnicę w ocenie stanu upraw rzepaku i rzepiku ozimego w porównaniu z oceną ubiegłoroczną wykazały województwa: świętokrzyskie (mniej o 0,9 stopnia) i lubelskie (mniej o 0,6 stopnia).

Zasiewy jare

Siewy zbóż jarych rozpoczęte lokalnie w I dekadzie kwietnia powszechnie wykonywano w ciągu II i III dekady kwietnia. Pod koniec kwietnia w całym kraju obserwowano wschody zbóż wysianych wcześniej.

Stan zasiewów **zbóż jarych** w połowie maja oceniono następująco:

- pszenicy jarej, jęczmienia jarego i mieszanek zbożowych jarych – na 3,4 stopnia kwalifikacyjnego, tj. na poziomie oceny z roku ubiegłego,
- owsa i pszenżyta jarego – na 3,3 stopnia kwalifikacyjnego tj. o 0,1 stopnia niżej od oceny ubiegłorocznej.

Do siewów **buraków cukrowych** i sadzenia **ziemniaków** przystąpiono w II dekadzie kwietnia i powszechnie kontynuowano te prace w III dekadzie kwietnia.

Wstępnie szacuje się, że zbóż podstawowych jarych łącznie z mieszankami zbożowymi jarymi zasiano około 3,4 mln ha, tj. o ok. 2,2% więcej niż wynosiła powierzchnia w 2005 r.

Powierzchnię zbóż podstawowych ozimych łącznie z ozimymi mieszankami zbożowymi ocenia się na ok. 4,5 mln ha, tj. o 0,4% mniej od powierzchni ubiegłorocznej. Ocenia się, że w porównaniu do roku ubiegłego nieco zwiększyła się powierzchnia uprawy pszenicy ozimej, żyta i jęczmienia ozimego, a spadła powierzchnia uprawy pszenżyta ozimego i mieszanek zbożowych ozimych.

Łączną powierzchnię uprawy zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi wstępnie szacuje się na blisko 8,0 mln ha.

Ocenia się, że powierzchnia uprawy buraków cukrowych będzie większa od ubiegłorocznej i wyniesie ok. 293 tys. ha, a rzepaku i rzepiku nieco mniejsza od ubiegłorocznej i wyniesie ok. 539 tys. ha.

Użytki zielone i plantacje koniczyny

W bieżącym roku z powodu opóźnienia ruszenia wegetacji w okresie przedwiośnia i wczesnej wiosny warunki wegetacji roślinności łąkowo-pastwiskowej na ogół nie były korzystne.

Stan łąk trwałych oceniono na 3,2 stopnia kwalifikacyjnego. Ocena ta jest o 0,1 stopnia niższa od ubiegłorocznej i zbliżona do średniej z lat 1991-1995. W przekroju wojewódzkim oceny stanu łąk wahały się od 3,4 stopnia w województwach: kujawsko-pomorskim, mazowieckim i świętokrzyskim do 2,9 stopnia w województwie zachodniopomorskim.

Tab. 3. Ocena stanu upraw w stopniach kwalifikacyjnych.

Lata	Łąki	Pastwiska	Koniczyna
	w stopniach kwalifikacyjnych ^{a)}		
1986-1990 ^{b)}	3,4	3,4	3,6
1991-1995 ^{b)}	3,2	3,2	3,4
1996	3,0	3,0	3,2
1997	3,0	3,0	3,1
1998	3,4	3,3	3,5
1999	3,3	3,3	3,6
2000	2,9	2,8	3,1
2001	3,4	3,3	3,6
2002	3,2	3,2	3,5
2003	3,1	3,1	3,2
2004	3,4	3,3	3,6
2005	3,3	3,3	3,5
2006	3,2	3,2	3,4

a/ Stopień ‘‘5’’ oznacza stan bardzo dobry, ‘‘4’’ - dobry, ‘‘3’’ - dostateczny, ‘‘2’’ - słaby, ‘‘1’’ zły, klęskowy.

b/ Przeciętne roczne.

Stan **pastwisk** oceniono na 3,2 stopnia kwalifikacyjnego. Ocena ta jest niższa o 0,1 stopnia od ubiegłorocznej, a zbliżona do średniej oceny z lat 1991-1995. W przekroju wojewódzkim oceny stanu pastwisk wahały się od 3,4 stopnia w województwach: kujawsko-pomorskim, mazowieckim i świętokrzyskim do 2,9 stopnia w województwie dolnośląskim.

Plantacje **koniczyny** w czystym siewie i w mieszankach z trawami oceniono na 3,4 stopnia i jest to ocena na poziomie średniej z lat 1991-1995, ale o 0,1 stopnia niższa od oceny ubiegłorocznej.

Ocena wielkości strat w uprawach ozimych

Warunki zimowania upraw ozimych były przeciętne, a straty w powierzchni były większe od ubiegłorocznych.

Szacuje się, że do połowy maja zaorano lub zakwalifikowano do zaorania łącznie ok. 86,4 tys. ha tj. 1,9% powierzchni zasianej zbóż ozimych (w roku 2005 – 20,2 tys. ha tj. 0,4%), w tym około 29,2 tys. ha pszenicy ozimej (w 2005 r. – 7,9 tys. ha), żyta 20,6 tys. ha (w 2005 r. – 4,0 tys. ha), jęczmienia ozimego ok. 7,6 tys. ha (w 2005 r. – 0,8 tys. ha), pszenżyta ozimego 27,8 tys. ha (w 2005 r. – 7,4 tys. ha). Powierzchnię rzepaku i rzepiku zaoraną i zakwalifikowaną do zaorania szacuje się na ok. 15,0 tys. ha, tj. 2,9% powierzchni zasianej (w 2005 r. – 6,4 tys. ha).

Jako główne przyczyny zaorywania plantacji upraw ozimych rzeczoznawcy terenowi GUS podawali w bieżącym roku straty spowodowane wyprzieniem, wymoknięciami roślin na skutek utrzymywania się na polach zastoisk wody, lokalnie też uszkodzeniami mrozowymi, a także podtopieniami pól.

Tab. 4. Straty w uprawach ozimych

Wyszczególnienie	1986-1990 ^{a)}	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
	w % ogólnej powierzchni danej uprawy													
Zboża ozime	0,5	0,9	0,1	3,0	9,7	0,9	0,5	0,4	0,2	0,6	3,4	0,1	0,4	1,9
Pszenica	0,5	1,6	0,1	2,9	13,1	0,9	0,5	0,4	0,2	0,5	4,5	0,2	0,4	1,5
Żyto	0,4	0,3	0,1	1,0	1,3	0,4	0,3	0,4	0,1	0,5	0,4	0,1	0,3	1,4
Jęczmień	2,5	2,0	0,3	31,5	44,3	4,1	1,1	0,8	0,8	3,1	27,4	0,4	0,5	4,8
Pszennyto	.	0,6	0,1	2,3	14,6	1,5	0,6	0,5	0,2	0,6	1,5	0,1	0,8	2,8
Mieszanki zbóż	1,1	2,3	0,3	0,3	2,1
Rzepak i rzepik	4,2	4,2	1,2	61,2	50,0	6,2	2,7	3,1	0,9	5,0	38,1	1,6	1,3	2,9
Koniczyna	0,3	0,3	0,2	1,4	3,3	0,7	0,4	0,4	0,3	0,3	1,9	0,3	0,4	1,4
Poplony ozime	1,1	2,1	2,7	8,2	6,4	5,1	5,2	3,6	3,3	4,9	8,0	4,3	0,4	5,8

a) Przeciętne roczne

Ocena stanu upraw ogrodnich

W przeprowadzonej w bieżącym roku ocenie przezimowania roślin sadowniczych odnotowano jedynie niewielkie uszkodzenia drzew i krzewów owocowych, z wyjątkiem brzoskwiń i moreli, u których uszkodzenia były znaczące. Uszkodzenia wystąpiły głównie w młodych nasadzeniach. W niektórych rejonach zanotowano także większe uszkodzenia wiśni i śliw. Kwitnienie roślin sadowniczych na przeważającym obszarze kraju było opóźnione i przebiegało w zmiennych warunkach meteorologicznych. Jabłonie kwitły na ogół obficie, z wyjątkiem odmian, które owocują przemienne oraz odmian wrażliwych na mróz, które także uległy uszkodzeniom w czasie zimy. Chłody występujące w wielu rejonach kraju wpłynęły niekorzystnie na kwitnienie i zapylenie roślin sadowniczych. W niektórych rejonach obserwowano stosunkowo słaby oblot pszczoł, co także mogło wpłynąć na zmniejszenie zawiązywania owoców.

Uszkodzeniom mrozowym i przymrozkowym uległy w niektórych rejonach plantacje malin i truskawek. Jednak na większości plantacji truskawek mrozy nie wyrządziły większych szkód z uwagi na dostatecznie grubą pokrywę śnieżną zalegającą na plantacjach w okresie silnych mrozów.

Rzeczoznawcy terenowi szacują, że powierzchnia uprawy truskawek w bieżącym roku jest nieco mniejsza od ubiegłorocznej. Kwitnienie truskawek w wielu rejonach było opóźnione, ale na ogół obfite.

Z uwagi na niesprzyjające warunki pogodowe siewy warzyw gruntowych rozpoczęły się z opóźnieniem, a ich nasilenie odnotowano w drugiej połowie kwietnia. Zmienne warunki atmosferyczne w wielu rejonach kraju nie sprzyjały kiełkowaniu i wschodom warzyw gruntowych.

Straty w przechowywanych ziemniokach

Do przechowywania w okresie zimy 2005/2006 przeznaczono ponad 7,0 mln t ziemniaków, tj. ok. 68% zbiorów z 2005 r. (w roku poprzednim 60,7%). Straty w przechowywanych ziemniakach szacuje się na 12,4% ogólnej masy przeznaczonej do przechowywania i jest to na poziomie zbliżonym do ubiegłorocznego. Największe straty w masie przechowywanych ziemniaków wystąpiły w województwach: zachodniopomorskim – 14,1%, małopolskim – 13,5%, lubelskim – 13,1%, opolskim – 13,1%.

Tab. 5. Straty w przechowywanych ziemniokach

Lata	Ziemniaki	Kapusta	Cebula	Marchew jadalna	Buraki ćwikłowe	Pietruszka	Selery	Pory
w % ogólnej ilości przechowywanych ziemniaków								
1986 - 1990 ^{a)}	16	20	13	14	8	14	15	15
1991	15	20	14	16	9	15	15	12
1992	15	19	12	15	10	14	14	12
1993	13	17	12	15	10	15	13	12
1994	15	18	13	15	10	14	14	13
1995	23	17	13	15	10	14	14	13
1996	19	20	14	19	14	16	17	20
1997	16	19	15	17	11	17	17	19
1998	14	16	14	15	11	15	15	15
1999	13	16	14	16	10	15	15	17
2000	12	17	13	16	11	16	14	15
2001	12	19	15	18	12	20	16	15
2002	13	19	16	19	11	19	16	15
2003	12	17	14	17	12	17	15	14
2004	11	17	11	14	12	16	14	13
2005	12	18	13	15	12	17	15	13
2006	12	16	12	14	11	15	13	12

a) Przeciętne roczne

Mimo bardzo mroźnej zimy, straty w przechowywanych warzywach były niższe od ubiegłorocznych i wahały się od 16% ogólnej masy przechowywanej kapusty do 11% dla buraków ćwikłowych. Straty w przechowywanych jabłkach wyniosły ok. 12%.

Tab. 6. Wiosenna ocena stanu upraw ozimych.

Województwa	Pszenica	Żyto	Jęczmień	Pszenżyto	Mieszanki zbożowe	Rzepak i rzepik
	w stopniach kwalifikacyjnych ^{a)}					
Polska	3,4	3,4	3,2	3,4	3,4	3,3
Dolnośląskie	3,4	3,4	3,3	3,4	3,5	3,3
Kujawsko-pomorskie	3,6	3,6	3,4	3,8	3,6	3,5
Lubelskie	3,6	3,4	3,4	3,4	3,4	3,1
Lubuskie	3,4	3,4	3,4	3,4	3,3	3,4
Łódzkie	3,3	3,2	3,1	3,3	3,3	3,2
Małopolskie	3,1	3,0	2,9	2,9	3,1	3,3
Mazowieckie	3,5	3,4	3,4	3,5	3,4	3,3
Opolskie	3,5	3,2	3,2	3,2	3,4	3,4
Podkarpackie	3,6	3,5	3,3	3,4	3,5	3,4
Podlaskie	3,4	3,5	3,4	3,4	3,0	3,2
Pomorskie	3,5	3,2	3,3	3,2	3,4	3,4
Śląskie	2,9	2,7	2,9	2,7	3,3	3,3
Świętokrzyskie	3,1	2,9	2,8	2,8	3,1	2,8
Warmińsko-mazurskie	3,2	3,0	2,9	3,0	3,0	3,0
Wielkopolskie	3,6	3,5	3,3	3,6	3,5	3,5
Zachodniopomorskie	3,3	3,4	3,1	3,3	3,4	3,2

a/ Stopień "5" oznacza stan bardzo dobry, "4" - dobry, "3" - dostateczny, "2" - słaby, "1" zły, klęskowy.

Tab. 7. Wiosenna ocena stanu upraw jarych.

Województwa	Pszenica	Jęczmień	Owies	Pszenżyto	Mieszanki zbożowe	Rzepak i rzepik
	w stopniach kwalifikacyjnych ^{a)}					
Polska	3,4	3,4	3,3	3,3	3,4	3,2
Dolnośląskie	3,4	3,4	3,4	3,5	3,2	3,2
Kujawsko-pomorskie	3,3	3,4	3,4	3,3	3,3	3,4
Lubelskie	3,6	3,5	3,4	3,4	3,5	3,3
Lubuskie	3,4	3,3	3,3	3,5	3,3	2,8
Łódzkie	3,3	3,2	3,2	3,2	3,2	3,2
Małopolskie	3,3	3,3	3,3	3,3	3,2	3,6
Mazowieckie	3,4	3,4	3,4	3,4	3,4	3,3
Opolskie	3,4	3,4	3,4	3,3	3,5	3,1
Podkarpackie	3,0	2,9	3,2	3,3	3,3	3,2
Podlaskie	3,6	3,5	3,4	3,5	3,6	3,2
Pomorskie	3,5	3,5	3,4	3,3	3,3	3,4
Śląskie	3,1	3,3	3,2	3,2	3,0	3,1
Świętokrzyskie	3,5	3,5	3,4	3,2	3,4	3,3
Warmińsko-mazurskie	3,2	3,1	3,1	3,1	3,2	3,0
Wielkopolskie	3,4	3,5	3,3	3,4	3,4	3,5
Zachodniopomorskie	3,5	3,5	3,3	3,3	3,3	3,3

a/ Stopień "5" oznacza stan bardzo dobry, "4" - dobry, "3" - dostateczny, "2" - słaby, "1" zły, klęskowy.